

K NOZ § 135:

§ 135

(1)

Právníká osoba, která byla dotčena zpochybněním svého práva k názvu nebo která utrpěla újmu pro neoprávněný zásah do tohoto práva, nebo které taková újma hrozí, zejména neoprávněným užitím názvu, se může domáhat, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno nebo aby byl odstraněn jeho následek.

(2)

Stejná ochrana náleží právnické osobě proti tomu, kdo bez zákonného důvodu zasahuje do její pověsti nebo soukromí, ledaže se jedná o účely vědecké či umělecké nebo o tiskové, rozhlasové, televizní nebo obdobné zpravodajství; ani takový zásah však nesmí být v rozporu s oprávněnými zájmy právnické osoby.

Komentáře

11/06/2013 / ADMINISTRÁTOR

Důvodová zpráva k § 132 až 135

0 0 1

Osnova zamýšlí zavést obecná pravidla o názvech právnických osob.

Formulace v § 132 označující název právnické osoby jako její jméno je prakticky účelná a odpovídá zásadě legislativní ekonomie, neboť vzhledem k ní odpadne v textu právních předpisů dosud užívaná těžkopádná formule „jméno fyzické osoby nebo název právnické osoby“, již bude možné nahradit prostým „jméno osoby“, anebo jen slovem „jméno“.

V obecné soukromoprávní úpravě se navrhuje stanovit tři hlavní zásady. Prvním je požadavek na distinktivitu názvu právnické osoby, který obsahuje i zákaz zaměnitelnosti. Druhým zákaz klamavosti názvů právnických osob. Třetím pak přípuštění použití jména člověka v názvu právnické osoby a stejně tak i použití části názvu právnické osoby v názvu právnické osoby jiné, ovšem jen za stanovených podmínek. Pokud se jedná o poslední uvedenou zásadu, opouští se meze dosavadního úzkého výměru v § 11 odst. 5 obch. z., kde se počítá jen s případným uvedením jména společníka nebo člena v názvu právnické osoby; nově se navrhuje umožnit i uvádění jmen dalších lidí v názvech právnické osoby; musí však jít o člověka, který má k právnické osobě zvláštní vztah - pokud by tato zvláštní podmínka nebyla splněna, jednalo by se o název klamavý a zákonně úpravě odporující.

Návrh § 134 zobecňuje dosavadní pravidlo § 11 odst. 6 obch. z. Není to totiž jen případ ekonomicky vzájemně propojených podnikatelských subjektů (koncernových spojení), kdy je namístě dát tomu eventuálně výraz i v názvech takto spojených osob, je-li to odůvodněno jejich vztahem. Mohou totiž být i četné případy další (např. bude-li se jednat o spolkové svazy, o spolek s pobočnými spolky, o různé nadace založené týměž zakladatelem atd.), jimž je vhodné dát obecný normativní rámec.

Osnova zamýšlí nadále chránit jméno (název) právnické osoby. Ve shodě s věcným záměrem se rozšiřuje ochrana dalších práv spojených s právní osobností právnické osoby, přičemž se opouští dosavadní termín „dobrá pověst“, neboť ten nutně navazuje otázku, která pověst je „dobrá“ a může-li mít např. vydavatel určitých tiskovin (např. bulvárního nebo erotického charakteru) vůbec „dobrou“ pověst. Jaká pověst právnické osoby si zaslouží ochranu, musí plynout z konkrétních okolností případu a z logického obsahu zákona.

Zatím žádné diskuzní příspěvky

27/06/2014 / Filip Hajný

Parazitování na pověsti

0 0 0

20/08/2014 / Admin Tým

Pracovní verze návrhu zákona,...

PRACOVNÍ VERZE NÁVRHU ZÁKONA, KTERÝM SE MĚNÍ ZÁKON Č. 89/2012 SB., OBČANSKÝ ZÁKONÍK

20/08/2014 / Admin Tým

§ 135

(1) Právnická osoba, která byla dotčena zpochybněním svého práva k názvu nebo která utrpěla újmu pro neoprávněný zásah do tohoto práva, nebo které taková újma hrozí, zejména neoprávněným užitím názvu, se může domáhat, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno nebo aby byl odstraněn jeho následek. Dále může požadovat i odčinění nemajetkové újmy.

(2) Stejná ochrana náleží právnické osobě proti tomu, kdo bez zákonného důvodu zasahuje do její pověsti nebo soukromí, ledaže se jedná o účely vědecké či umělecké nebo o tiskové, rozhlasové, televizní nebo obdobné zpravodajství; ani takový zásah však nesmí být v rozporu s oprávněnými zájmy právnické osoby.

K § 135:

Nový občanský zákoník vypustil oproti dřívější úpravě pravidlo, podle kterého mohla i právnická osoba žádat přiměřené zadostiučinění za nemajetkovou újmu, již utrpěla zásahem do svého názvu či pověsti. Důvodem zřejmě byla představa, že právnické osoby jako fiktivní útvary nemajetkovou újmu být stíženy nemohou. To je ovšem představa mylná: jakkoliv právnická osoba sama vskutku nemajetkovou újmu pocítovat nemůže, mohou osoby v ní sdružené pocítovat nemajetkovou újmu zájmů, pro jejichž prosazování byla právnická osoba zřízena. Je dozajista na místě, aby to byla právě právnická osoba, kdo se pro osoby v ní sdružené bude domáhat (nejen) odčinění nemajetkové újmy. Ostatně soudní praxe ukazuje, že taková újma je často konstatována a nahrazována, a mělo by tomu tak být i nadále; jinak by došlo k výraznému a obtížně odůvodnitelnému omezení ochrany dobré pověsti právnických osob. Co více, existence základních práv právnických osob byla uznána nejenom judikaturou soudu pro lidská práva ve Štrasburku, ale i právem EU. Diskriminovat právnické osoby odpíráním jim práv v důsledku jakési doktrinní koncepce je v právním státě nepřipustné. Jako příklad je možno uvést judikaturu o mezinárodních sankcích postihujících právnické osoby, kde požívají právnické osoby naprosto stejné právní ochrany jako osoby fyzické.

Zatím žádné diskuzní příspěvky